

Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen
Rådhuset, Sekretariatet

15 NOV. 2005
J.nr.: 28 0201

Københavns Kommune
Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget
Rådhuset
1599 København V.
Att.: Borgmester Bo Asmus Kjeldgaard

15. november 2005

Ansøgning om midler til forankring af målrettet indsats overfor gruppen af homoseksuelle med minoritetsetnisk baggrund i 2006

Kære Bo Asmus Kjeldgaard,

Københavns Kommune har gennem en årrække givet økonomisk støtte til Landsforeningen for bøsser og lesbiskes indsats overfor unge homoseksuelle med minoritetsetnisk baggrund. Udgangspunktet for indsatsen har været samlet omkring behovet for at skabe et frirum for disse unge, hvor de – uanset etnicitet, kulturel baggrund eller religiøst tilhørsforhold, har kunne mødes med andre ligesindede for at opnå en erkendelse af, at de ikke er de eneste der føler sig seksuelt tiltrukket af deres eget køn.

Som den eneste minoritetsorganisation har Landsforeningen for bøsser og lesbiske sat emnet homoseksualitet og etnicitet på dagordenen, og arbejdet målrettet for målgruppen. Landsforeningen for bøsser og lesbiske har i sagens natur også, som de eneste, forudsætningen for at håndtere målgruppens konkrete problemer.

Tidligere har Landsforeningen modtaget midler fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens pulje til integrationsfremmende tiltag. Men da der her er tale om projektmidler, ønsker vi med nærværende ansøgning at tilsikre en fremadrettet fundering af det igangværende arbejde. Se vedlagte projektbeskrivelse og budget for en grundig beskrivelse af de aktiviteter Landsforeningen ønsker at udføre i 2006.

Vi står naturligvis gerne til rådighed med yderligere oplysninger.

Med venlig hilsen
LANDSFORENINGEN FOR BØSSER OG LESBISKE

f/Annelise Osander
Projektkoordinator, medlem af Landsledelsen
Kim Foss Lund

FA. SEKR. RÅDHUSET		
TDC	Behand.	Orient.
Borgmester		
Direktør		
Vicedir. CSN		
Vicedir. TB		
Vicedir. SB		
Sekr. chef		
FAU		
FAU (dueslag)		
Alle kt. chefer		
Lokalcenter		
Fagkontoret		<i>ØFA</i>
Henlægges		
Dato:		

**Landsforeningen for bøsser og lesbiske
Salon Oriental budget 2006**

Projektmedarbejder(e)	450.000 kr.
Netværksaktiviteter	80.000 kr.
International erfaringsudveksling	50.000 kr.
Supervision af medarbejdere og ledelse	30.000 kr.
Psykologstøtte til samtale terapigruppe	30.000 kr.
Uddannelse og seminarer (styregruppe og aktivister)	60.000 kr.
Etablering og opgradering af arbejdspladser	50.000 kr.
Mødeaktivitet	10.000 kr.
Annoncering for Salon Oriental	50.000 kr.
Ekstern evaluering	75.000 kr.
Administration	75.000 kr.
I alt	960.000 kr.

Administration dækker de indirekte følgeomkostninger Landsforeningen forventes at få til bl.a. personaleledelse, bogholderi, udarbejdelse af budgetopfølgninger og projektrejskab, revision, kopiering, telefon, internet, porto og andre kontorartikler

Paul K. Ann, the first ever South Asian Gay Radio (SGAR) broadcast on Spectrum Radio (630 AM) in the very early night of 11-11-05

An HIV and Sexual Health Service for South Asian, Middle Eastern, Horn of Africa, North African and Latin American Communities

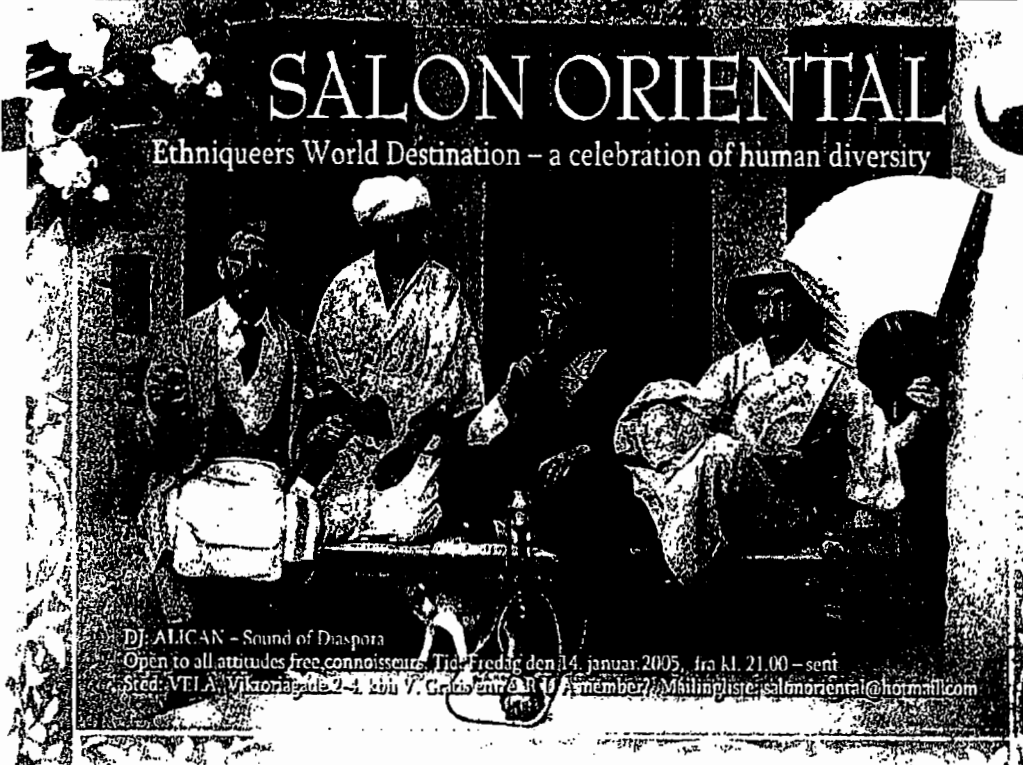

Naz Project: Promoting the development of a strong and vibrant South Asian Gay Community

for further information contact
Naz Project London
Palingwick House (Annexe),
241 King Street,
London W6 9LP

Tel: 020 8741 1875
Fax: 020 8741 9609
Email: rlr@naz.org.uk

**It took our mothers a long time to understand and accept our relationship,
but now they feel they have each gained a son**

SALON ORIENTAL

Ethniqueers World Destination – a celebration of human diversity

DJ. ALICAN – Sound of Diaspora

Open to all attitudes free connoisseurs. Tid: Fredag den 14. januar 2005, fra kl. 21.00 – sent

Sted: VELA, Viktoria gade 2-4, Bldg 7, Copenhagen N 10. Anmøder: Mailingliste: salonoriental@hotmail.com

forliver noget af det mest be- og elskede. Og dagens hotteste tyrkiske pop-Idol er såmænd den erklærede bøsse Tarkan. Når bare manden er stor nok, står seksualiteten altså ikke i vejen.

□

DET afgørende er at få lov til selv at vælge sin identitet over for både indvandrerkulturen og det danske samfunds forventninger. »Vi lever alle sammen i vores egne ghettoer. Det vigtige er bevægeligheden, som gør det muligt at krydse de forskellige kulturer. Det er for frkantet at definere folks »oprindelige kultur som et naturligt, homogent miljø – alt er i konstant forandring.« siger eks-iraner Nader Ariani, der er konsulent i Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration og definerer sig selv som fuldblods- homo. Helt i pagt med moderne kulturtæori ser han identitet som sammensat, fben og flygtende, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

Mangfoldigheden i minoritet- til dagligdagens stereotyper opfatter sig på både indvandrerkultur og homoseksuelle. Og der er også holdningsbeholdninger nok at tage fat på i indvandrerkulturen selv. Selvom homoseksualitet typisk fremmes, har Mellemøsten samtidig en historisk tradition for homoerotisk kultur, som nok kan være værd at grave i.

I de stærkt kønsopdelte samfund har det ikke været usædvanligt, at mænd supplerede det traditionelle, heteroseksuelle ægteskab med forhold til andre mænd. Sufidigteren Rumi skrev i 1200-tallet mange gjødede linier om sin kærlighed til Shams, hans elsker og sjæleven: »Når jeg er med dig bliver vi oppe hele natten. Når du ikke er her, kan jeg ikke falde i søvn. Prøv Gud for disse søvnløshed!« For forskellen på dem!« Hans religiøse poesi

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

dansk. Eller man kan blive of-fer for en trend: nogle etnoho-moer oplever, at de simpelt-hen er en god scoring, fordi alt eksotisk er på mode.

En anderledes barsk skæb- ne kan Elia fortælle om. Hun kom til Danmark fra Tyrkiet som helt ung og levede de næste mange år i et tvungen- t dansk eller leve et liv uden hun ikke fik lov til at lære dansk eller leve et liv uden for hjemmet. Indertid inde vid- ste hun altid, at hun overhove- det ikke var til mænd. Hun er lykkelig for, at samfundets krav til sidst førte til at hun kom på sprogskole og fik nye kontakter, som gav hende støtte til at springe ud som lesbisk og forlade sin mand.

For hende er det at være ble- vet en del af etnohomomiljøet simpelthen at komme hjem – til at få lov at være sig selv.

Der er ikke nogen klar fæl- lesnævner for Salon Orient- als netværk udover den sek- suelle orientering, men man har gjort en dyd af nødvendig- heden og har skabt et rumme- ligt miljø på tværs af kulturer- ne. I de langt større homokul- turer i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

Mangfoldigheden i minoritet- til dagligdagens stereotyper opfatter sig på både indvandrerkultur og homoseksuelle. Og der er også holdningsbeholdninger nok at tage fat på i indvandrerkulturen selv. Selvom homoseksualitet typisk fremmes, har Mellemøsten samtidig en historisk tradition for homoerotisk kultur, som nok kan være værd at grave i.

I de stærkt kønsopdelte samfund har det ikke været usædvanligt, at mænd supplerede det traditionelle, heteroseksuelle ægteskab med forhold til andre mænd. Sufidigteren Rumi skrev i 1200-tallet mange gjødede linier om sin kærlighed til Shams, hans elsker og sjæleven: »Når jeg er med dig bliver vi oppe hele natten. Når du ikke er her, kan jeg ikke falde i søvn. Prøv Gud for disse søvnløshed!« For forskellen på dem!« Hans religiøse poesi

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

BIINOHOMO

Salon Oriental giver alle chancen for at føle sig hjemme.

Subkultur. Salon Oriental er det homoseksuelle Danmarks globaliserede hjørne – rendyrket, regnbuefarvet multikultur.

tegnesedler og brændemærker ikke bare personen, men hele familien. Kampagnen »Hjertens i 2003« henvedte sig for første gang til netop dem, mens en bevilling fra Københavns Kommune gjorde Salon Oriental mulig som fast netværk. Den finansierede også den første undersøgelse af gruppen og dens behov med projektleder Caroline Osander – et dansk-jødisk – som fortæller til rapporten »København«. De fremtidige ambitioner er at skabe forskellige grupper og hjælpe til kvinder, som ønsker at bryde ud af deres ægteskab, og den forebyggende indsats blev fornylig bekræftet af Københavns Kommunes Integrationsnærhedsplan. Men udover de barske udfordringer er der bestemt også succeshistorier – og det er netop i udvekslingen af de mange forskellige erfaringer og den store

med i et gåbende kulturelt tomrum mellem to forskellige minoritetskulturer. De unge stenkasteres foragt for den homoseksuelle kultur hviler på indgroede fordomme, der som alle fordomme lever bestid, når man aldrig har været i kontakt med genstanden for dem. Og uden et fælles forum og talergræder havde etnohomokulturen indtil da ikke kunnet tage til gennem eller udbytte støtte til medlemmer af de etniske minoriteter, som er på vej til at springe ud som homoseksuelle. For også disse befolkningsgrupper har deres procentdel af homoseksuelle er indlysende. Der er tragiske historier om indvandrere, som har mistet meget mere end fester og ud- springer også af bitter nødvendighed og stenkast.

DE sten, som unge andengen- erationsindvandrere i 2002 kastede efter Gay Pride paraden på Nørrebro, rantede lige

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

filmpakater på væggen – det kunne sagtens have været en privat fest i den smarte, kreative klasse, hvor Bollywood og marokkansk isese- netættelse er det sidste taliske stil simpliciteten hjem- lig.

Salon Oriental er et frirum i enhver forstand: for den unge homoseksuelle på- kistaner, som ikke er klar til at springe ud med alle de vidtrækkende konsekvenser, det vil have for ham selv og hans familie. For de tyrkiske piger, som er hetero og bare med for at støtte en bøsse- ven, men som samtidig selv finder en åben, orientalsk fest. For de mange mænd og kvinder fra alverdens lande, som i årevis er kommet i det danske homomiljø, men savner en fest, som er deres egen. Og for alle andre, som synes at det er en letlæst at opbevare de sædvanlige grænser mellem »dem« og »os«.

Som Salon Oriental selv ud- trykker det på sin festinvita- tion: *Open to all attitudes / For all orientations.*

I Salon Oriental kan man frit krydse grænser uden at overkræde nogens grænser. Ved at forme sit eget rum i homomiljøet har folkene bag Salon Oriental interesseret nok skabt et nyt og udvidet mødested og ikke bare en lukket klub. Den politisk kor- rekte titel på subkulturen er »homoseksuelle med anden etnisk baggrund«, og den men- get lidt mindretal fællestbe-

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

AT HEIDI LAURA
Så, sliak sliak – va habibi!
Man synger med på det ambi- ske omkrævet i den klappende, smådansende kreds omkring et lille show med et klirrende, metalpladet-besat sjal bundet stramt om de vippende hofter. Den arabiske porsang er en klassiker, hvis inciterende om- kvævd betyder noget i retning af »giv de hotter gas, min el- skede!« og der synges ikke for døve øren. Der er næppe mange fester i Danmark, hvor man vil kunne nyde synet af så mange vuggende, maskuili- ne hofter, og hvor mændene ikke skal trækkes generede og let modvillige ud på gulvet af danselystne kvinder. Ikke for- di der ikke er kvinder til ste- de – de er også på dansgul- vet med ligeså fætre blotter og fylder luftrummet med pø- tiske armebevægelser. Der er den helt elementære dansgæ- le af åben og meget uventig mangel på reservation over denne fest, hvis tema er »Bo- lywood Queer Dreams«.

Stedet er Salon Oriental en sen lørdag aften, gæsterne er en broget blanding af bøsere, lesbiske og straight med en- hver tænkelig etnisk bag- grund og DJ ALICAN leverer med »Sound of Diaspora« et li- ge så færevigt mix af arabisk og tyrkisk popmusik blottet hip-hop, latino-toner og alt hvad der er eksotisk og groovy. Der er levende lys og vandpibe, bløde puder og sofa- er til at chille ud i og indiske

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

mangetal, og mener at vi alle har gjort en dyd af nødvendigvis at krydse kulturer. Men han vil også på tværs af kulturerne i Berlin og London har klubberne forgrænet sig, så tyrkere, latinoer og indisk-pakistanske homoer i dag har deres egne steder, men også deler opsigter man hinanden.

Weekendavisen 22-28 juli 2005

LINXS
www.linxs.com
Video med niggas-Idol'er Tarkan.
www.islanibloggy.com/
tarkan.libri

TRAPRODUKTIONERNE DAG 10. JULI 2005
FAMILIEEVENEMENT
VINGERNES HJERTE
TINA VLADIMIR - ULF PULJÅRD - PER PALLESEN - ANNETTE HERCK
TRINE THORHOLM - THOMAS MØRKE m.fl.
I BIOGRAFERNE FRA 29. JULI
www.ecenbox.com

INTERNETAVISEN Jyllands-Posten

Mandag 14. november

Internetavisen

Arkiv

Morgenavisen

søg på jp.dk

Offentliggjort 15. maj 2005 03:00

Tip en ven Print-version

Arkiv
artikel
ny søgning

Forside
Indland
Kommunalvalg
Udland
Børs & Finans
Erhverv
Privatøkonomi
Karriere
IT & Computer
Sport
News
Rejser & Ferie
Biler
Meninger
Århus
København
Kultur
TV-guide
Web TV
Fotogalleriet
Mad & Vin
JP Explorer
Bagside
Sudoku
Meetic dating

Fanget i det forkerte liv

AF LOTTE FUNDER og KIRSTEN MARIE LARSEN

Hele sit liv har hun vidst at, hun var lesbisk. Men det kostede depressioner, flere selvmordsforsøg og 15 år i et tvangsægteskab, før hun turde leve det liv, hun altid har fantaseret om. Som den første muslimske kvinde i Danmark fortæller Ela historien om sin homoseksualitet.

Læs hele artiklen ved login

Tilbage til forsiden

Til toppen af siden

Tip en ven

Print-version

Vejret i dag

• Regnbyger
• 12° (6°)
• Hård vind

Annoncemarkeder

- Søg på Webhotel
- Søg på VVS-artikler
- Blækpatron til 0 kr.
- Søg eu.- Domæner

Abonnement

- :: Få avis
- :: Få E-avis
- :: Flyt avis
- :: Ferieflyt
- :: JP Kupon
- :: Reklamation

Fanget i det forkerte liv

Af LOTTE FUNDER og KIRSTEN MARIE LARSEN

Hele sit liv har hun vidst at, hun var lesbisk. Men det kostede depressioner, flere selvmordsforsøg og 15 år i et tvangsægteskab, før hun turde leve det liv, hun altid har fantaseret om. Som den første muslimske kvinde i Danmark fortæller Ela historien om sin homoseksualitet.

Ela er 13 år gammel, og hun elsker at læse. Så selv om hun egentlig skulle hjælpe sin mor, hænger hun ved køkkenbordet og pløjer sin fars avis igennem. Pludselig stopper hendes nysgerrige øjne ved et ord, de ikke genkender. »Homoseksuelle kræver deres rettigheder i England«, står der. Ela vender sig om mod sin mor og spørger: »Hvad betyder homoseksuel?«

Reaktionen kommer uventet og prompte. Hendes mor løfter hovedet i et ryk og gengælder vredt hendes spørgende blik: »Det ord bruger du aldrig i mit hjem igen. ALDRIG.«

I dag, 22 år senere, ved Ela alt om, hvad det vil sige at være homoseksuel.

»Uanset hvor mange gange, jeg har hørt, at det er sygt, så har det altid følt som det eneste rigtige for mig,« fortæller hun. »Lige fra jeg var helt lille, vidste jeg, at jeg ikke var som de andre.«

Der er heller ikke noget som helst ved hende, der minder om en typisk tyrkisk 35-årig kvinde, som hun sidder der rustet med cola og en nyåbnet pakke toldfri Marlboro 100 light fra den karton, hun lige har haft med hjem fra Tyrkiet.

Det mørke hår er helt kort, næsten karseklippet. Tøjet er alt andet end feminint. Sådan føler hun sig bedst tilpas - i et par cowboybukser og en lidt for stor, mørkeblå herresweater. Hun er alenemor til tre børn, der enten er i eller på vej ind i puberteten, og ved sin side har hun kvinden i sit liv, Michelle, som hun har dannet par med gennem det seneste halvandet år. Forelskelsen mellem de to er ikketil at overse, og tonen er munter og ukompliceret.

Det er meget svært at forestille sig, at Ela for bare fem år siden stod på afsatsen af en boligblok på 4. sal i Roskilde og var på vej til at springe ud, fordi hun ikke troede, at hun nogensinde kunne komme til at leve det liv, hun drømte om. Fanget i det forkerte liv og et ægteskab med en mand, hun ikke selv havde valgt.

Indtil for halvandet år siden levede hun med sin homoseksualitet i skjul. Nu står hun frem og fortæller sin historie for første gang.

Opdagelse

Ela er vokset op i Hatay, en lille landsby i Sydtyrkiet på grænsen til Syrien. Med sin mor og far og fire søskende i en traditionel, tyrkisk, muslimsk familie.

I 4. klasse opdager Ela, at hun er anderledes end de andre piger. En dag hun leger med nabopigen, aftaler de at tage alt tøjet af. Det er Ela, der presser på, og da hun bagefter går hjem, er det med en underlig fornemmelse inden i:

»Jeg tænkte: Det her er ikke normalt. Det vidste jeg, at det ikke var. Der måtte være noget galt med mig, når jeg kunne lide sådan noget.«

Først tre år senere finder hun ud af, at hun ikke er den eneste i verden, der har det sådan.

Da er Ela 14 år. Selv om hun ikke må, snuser hun en dag rundt på sin brors værelse. Hun støder på en taske med en hængelås. Med lidt fingerfærdighed og et stykke ståltråd får hun vristet låsen op og finder noget, hun aldrig før har set: Pornoblade. Hun bladrer lidt frem og tilbage, men stopper brat, da hun får øje på et billede af to kvinder sammen. En følelse af lettelse strømmer gennem kroppen på hende:

»Jeg tænkte bare: Gud, jeg er ikke den eneste! Men samtidig var jeg også klar over, at den opdagelse gjorde mit liv værre, for jeg vidste, at jeg en dag ville blive tvunget til at gifte mig med en mand.«

Den dag lægger Ela en plan for sin fremtid. Hun beslutter sig for at gøre alt, hvad hun kan, for at blive sygeplejerske.

»Allerede dengang vidste jeg, at uddannelse var min eneste redning. Det var den eneste mulighed, jeg kunne komme i tanke om, hvis jeg skulle undgå at blive gift med en mand,« forklarer Ela alvorligt.

Men der går ikke lang tid, før hendes far sætter en brat stopper for den plan. En dag siger han, at hun ikke længere må gå i skole. Fra den dag må hun heller ikke længere se sine veninder.

»Når jeg tænker på min storesøster, så er der en kæmpe forskel på, hvordan vi blev behandlet. Hun måtte gerne besøge sine veninder og endda overnatte der. Jeg har tit tænkt på, om min far havde på fornemmelsen, at jeg var homoseksuel - og han betragtede homoseksuelle som syge og perverse,« forklarer Ela og ryster på hovedet.

Fra den dag forlanger Elas far, at hun begynder at bære tørklæde. Ela nægter, men så bliver hendes far vred. Han slår hende, og låser hende inde på hendes værelse. I tre lange dage bliver Ela stædigt siddende og kommer kun ud, når hun skal på badeværelset. Til sidst tager hun en beslutning.

»Jeg lod mine forældre tro, at jeg var kommet til fornuft og havde accepteret situationen, men i virkeligheden begyndte jeg bare at planlægge, hvordan jeg skulle komme væk derfra,« husker Ela og smiler skævt, mens hun tænder endnu en cigaret.

I hemmelighed får Ela kontakt til forstanderinden på en kostskole for sygeplejeelever i Istanbul. Men Ela kan ikke begynde før hun bliver 18 år. Forstanderinden vil ikke have ballade med Elas forældre. Så i smug læser Ela i sin storebrors skolebøger. Alt ser ud til at gå efter planen. Lige ind til en aften.

Tvangsægteskab

Det er lige før, hun fylder 18 år. Elas far får besøg af en mand, der har en søn i Danmark. Ham skal Ela giftes med.

»Selv om jeg havde frygtet, at det en dag ville ske, så var jeg i chok,« fortæller Ela.

»Det var ligesom at få kogende vand hældt ud over mig. Alle mine planer og drømme for fremtiden blev ødelagt lige der.«

Ela tigger sin far om ikke at tvinge hende. Hun græder. Hun truer med at flygte - og endda med at begå selvmord. Men hendes far har truffet en beslutning, der ikke kan ændres.

Dagen efter bliver hun forlovet og rejser til Ankara, hvor brylluppet skal stå. Fem dage senere er hun en gift kvinde.

»Nætterne var et rent helvede.«

Elas blik er fast, stemmen ryster kun en lille smule.

»Jeg lå under en fremmed mand, og havde altid kun fantaseret om kvinder. Som en slags forsvarsmekanisme lukkede jeg øjnene og forestillede mig, at det var en pige, der rørte ved mig og kyssede mig. Sådan overlevede jeg nætterne.«

Det er ikke alle nætter, at Ela kan lukke sin mand ude med fantasierne.

Så lister hun ud på badeværelset bagefter og kaster op. Hun føler sig så uendelig beskidt. Hun vasker sig over hele kroppen - af og til skrubber hun så hårdt, at hun river sig til blods. Men hun er ligeglad.

Fem måneder senere rejser hun fra Tyrkiet til Danmark med sin nye mand.

Roskilde hedder byen, hvor de skal bo. Året er 1988, og Ela er lige fyldt 18 år.

Ela prøver at lade være med at tænke på kvinder. Hun fortæller sig selv, at det er sygt og perverst - ligesom hun har hørt hendes forældre sige det.

Men hun har svært ved at overbevise sig selv.

Samtidig vil hendes mand have et barn. Tanken skræmmer Ela. Hun kan slet ikke se sig selv i moderrollen og i al hemmelighed går hun til lægen og får p-piller. Men hendes mand finder ud af det og bliver så vred, at han slår hende og smadrer alle pillerne. Et par måneder senere, i begyndelsen af 1989, bliver Ela gravid.

Hun har aldrig snakket med nogen om sex, så det er først, da hun er syv måneder henne, at hun finder ud af, hvordan barnet skal komme ud. Ela får et chok. Hun ved ikke, hvad hun har gjort. Men hun føler, at dommen er livstid.

Forelskelse

Først tre år senere - i 1992 - kommer der igen et lille lyspunkt i Elas liv.

Til hendes mands store irritation skal hun i aktivering for at kunne blive ved med at få understøttelse. Han bryder sig ikke om, at Ela skal ud. Faktisk vil han helst have, at hun holder sig indenfor i deres lejlighed.

Men Ela bliver nødt til at arbejde. De kan ikke undvære pengene. Så hun får arbejde i syv måneder som pædagogmedhjælper i en børnehave.

Ela nyder dagene i børnehaven. Det er befriende at tænke på noget andet, og pludselig en dag begynder sommerfuglene at blafre i Elas mave. Det er en mor til en af drengene, der sætter dem i gang. Når hun kommer for at hente sin søn, kan Ela ikke styre sin stemme eller sine hænder, og benene ekser under hende. Hun tør ikke sige hej til kvinden, men betragter hende fra afstand.

»Hun var den smukkeste kvinde, jeg nogensinde havde set,« fortæller Ela.

Hendes øjne lyser op. Kvinden står lysende klart i hendes tanker, selv om det er 13 år siden.

»Kort mørkt hår, helt lys i huden og lysebrune øjne. Hun brugte ingen makeup, men hun havde helt røde læber, og det så bare hamrende godt ud,« ler Ela.

»Det var en vidunderlig følelse at være forelsket, det fik mig til at føle, at jeg stadig var i live. Jeg blev ved med at tænke på hende i lang tid.«

Men de syv måneder i børnehaven går hurtigt, og Ela må vende tilbage til den lukkede lejlighed. Ret hurtigt bliver hun gravid igen og føder endnu to børn - en datter og en søn - lige i rap. Men Ela har svært ved at holde modet oppe - hun bliver mere og mere depressiv. Ved tanken om tiden dengang, bliver øjnene blanke:

»Det var som om, at håbet langsomt smuldrede. Jeg tænkte, at jeg aldrig ville få lov til at være kæreste med en kvinde og komme ud af mit ægteskab. Jeg blev bare ved med at havne i et sort hul.«

Michelle rejser sig og henter en rulle toiletpapir, som hun blidt rækker Ela.

»Tror du, jeg skal græde?« spørger Ela og tvinger et lille smil frem, inden hun svarer på sit eget spørgsmål:

»Nej, jeg skal ikke græde. Jeg har grædt nok.«

Flere gange overvejer Ela at tage sit eget liv. Hun kravler ud på altanen og prøver at få sig selv til at springe ud fra 4. sal, men hun kan ikke. Tanken om hendes børn, der ligger inde ved siden af, bremser hende. To gange går hun alligevel linen ud og fylder sig med piller. Men begge gange opdager hendes mand det og får hende til udpumpning på sygehuset. Det eneste, Ela føler, er vrede mod Gud, fordi han insisterer på, at hun skal blive ved med at leve.

Redning

Men så i 1997 sker der igen noget. Ela skal til samtale på Arbejdsformidlingen. Hun er lidt nervøs, fordi hun kun taler den lille smule dansk, hun har lært fra fjernsynet. Hendes mand mener ikke, at der er grund til den slags, og hun kommer ikke meget ud.

Ela får at vide, at hun skal aktiveres, og at hun kan vælge mellem arbejde og skole. Elas mand har instrueret hende på forhånd og sagt, at hun skal svare, at hun vil arbejde. Så det gør Ela. Den ældre kvinde fra Arbejdsformidlingen kigger indgående på hende:

»Det kan godt være, at din mund siger arbejde, men dine øjne siger noget andet,« fortæller hun Ela.

»Den kvinde ændrede mit liv,« smiler Ela.

»Jeg fortalte hende, at jeg gerne ville gå i skole, og at min drøm var at blive sygeplejerske. Men jeg kunne næsten ikke tro, at jeg endelig fik muligheden for en uddannelse efter alle de år. Det var som om, et lille lys blev tændt i mørket.«

Ela og kvinden fra Arbejdsformidlingen bliver enige om, at hun skal vælge social- og sundhedsassistentuddannelsen. Men først skal hun på sprogskole.

Ela går der kun i tre måneder. Hun har været så ivrig, at lærerne ikke kan lære hende mere. De roser hende så meget, at hendes selvtillid langsomt begynder at vokse.

Kort efter begynder Ela på social- og sundhedsassistentuddannelsen. Under store protesterer fra hendes mand.

»De tre år på uddannelsen var et rent helvede. Min mand gjorde alt, hvad han kunne, for at forhindre mig i at lave lektier, og han blev ved med at læsse flere og flere huslige pligter over på mig. Så jeg læste bøgerne i bussen og skrev mine opgaver i timerne. Det blev jeg nødt til, hvis jeg nogensinde skulle kunne klare mig selv økonomisk.«

Med slid, sammenbidt mine og sparsom nattesøvn klarer Ela sig igennem.

Afsløringen

Tre år senere har hun en uddannelse.

Hun får med det samme arbejde på Roskilde Amtssygehus og det psykiatriske hospital Skt. Hans. Hun arbejder 28-30 vagter om måneden, primært om natten. På den måde undgår hun ægtesengen. Dagene går, og livet hænger nogenlunde sammen for Ela.

Lige indtil en sensommerdag i 2002.

Ela har en sjælden fridag. Hendes mand forsøger at få sex med hende, og da hun afviser ham, beskylder han hende for at være utro.

I det øjeblik får Ela nok. Hun føler sig selvsikker, hun kan tale dansk, og hun har et arbejde. For første gang i sit liv ved hun, at hun kan klare sig selv.

»Jeg fortalte ham, at jeg aldrig nogensinde havde været interesseret i mænd, og at jeg aldrig ville blive det. Jeg brugte ikke ordet lesbisk, men jeg fortalte ham, at jeg var interesseret i piger,« forklarer Ela alvorligt.

Elas mand læner sig tilbage i stolen. Først siger han ingenting, men så smiler han.

»Så er en trekant ikke udelukket,« spørger han.

Al den viljestyrke, Ela lige har bygget op, falder til jorden med et brag:

»Det var som om hele skallen krakelerede. Det hele faldt fra hinanden. Jeg havde ventet så lang tid på, at jeg kunne fortælle ham det hele. Jeg havde nok håbet, at vi kunne snakke om det, og så var dét hans reaktion ... «

Ela ryster på hovedet og kigger ud i luften - et øjeblik er hun tabt i sine tanker.

»Jeg kan da godt se nu, at det var dumt. Han forstod slet ikke, hvad jeg prøvede at sige,« sukker hun stille.

Brud

Endnu engang havner Ela i depressionens mørke hul. Denne gang er det dybere end nogensinde før. Nederlaget svider indvendig, og den nyopbyggede selvtillid svinder. Når hendes veninder eller nabokoner kigger forbi, kan de slet ikke få kontakt til hende. De rusker i hende og forsøger at tale med hende, men Ela sidder bare i sofaen som forstenet og stirrer ud i luften - nogle gange flere timer i træk. Til sidst bliver det for meget for hendes mand. Han tager hende med til lægen, som sender Ela til behandling hos en psykiater og på antidepressiv medicin. Men det hjælper ikke rigtigt:

»Efter et halvt år tænkte jeg ved mig selv: Det her fører ingen steder. Jeg kender problemet, og jeg kender løsningen, og kun jeg kan gøre noget.«

Ela beslutter sig for at gøre endnu et forsøg, og denne gang vil hun tale lige ud af posen. En aften i februar 2003, lige inden hun skal på arbejde, smider hun bomben. Hun fortæller sin mand, at hun vil skilles.

Helvede bryder løs. Han råber og skriger. Ela skynder sig ud ad døren, hun flygter på arbejde.

De næste måneder gør Ela alt, hvad hun kan, for at overbevise sin mand om at lade sig skille. Hun er sød. Hun manipulerer. Hun finder en ny lejlighed til ham. Hun giver ham de fleste af deres møbler og alle deres penge. Og hun lover ham, at han må beholde en nøgle til deres lejlighed, selv om han flytter. Det eneste, hun forlanger, er, at børnene bliver boende hos hende.

Til sidst giver han efter. Præcis, hvad der gør udslaget, finder hun aldrig ud af, men den 12. juni 2003 bliver Ela skilt. Lige inden rejser han til Tyrkiet og bliver forlovet med en ny pige.

Den aften kan Ela for første gang i 15 år lægge sig til at sove alene:

»Jeg lagde mig i min seng og tænkte: Jeg er lesbisk, og sådan er jeg, og jeg behøver ikke at forestille at være noget andet. Det var en kæmpe lettelse.«

Forfølgelse

Selv om Ela er lettet over skilsmissen, føler hun sig stadig overvåget.

Hendes eksmand dukker op i lejligheden i tide og utide, så hun tør ikke rigtigt opsøge en kvinde. Desuden ved hun heller ikke, hvor hun skal lede.

Men så på en stille nattevagt lærer en kollega Ela, hvordan man chatter på nettet. Det er sådan, hun møder Michelle.

I et par måneder skriver de to sammen og taler i telefon. Til sidst beslutter de sig for at ses. De aftaler at mødes den 27. oktober 2003.

Michelle skal hente Ela på banegården i Ringsted, hvor hun bor. Ela er fuld af forventning, men også af frygt.

»Jeg var paranoid over, om min eksmand ville følge efter mig. Men da jeg så Michelle, blev der sat ild til de følelser, jeg havde gemt indeni. Hele vejen fra stationen og til Michelles lejlighed kom vores hænder hele tiden til at røre ved hinanden, og vi holdt også hinanden lidt i hånden. Men hver gang, vi så nogen, slap jeg hende igen. Frygten var der hele tiden.«

Hjemme i Michelles lejlighed har Ela svært ved at slippe usikkerheden.

Hun føler sig utryk, indtil Michelle vipper persiennerne ned. Alligevel føles aftenen som et pusterum. Michelle forstår hende på en måde, ingen andre har gjort.

»Mit håb blomstrede op. Jeg tænkte, at jeg rent faktisk måske kunne få lov til at have et forhold til en pige, men det måtte være hemmeligt. Ingen måtte vide det. Og det gik Michelle med på.«

Men sådan kommer det ikke til at gå. Fire dage senere, den 1. november 2003, er det Elas 34-års fødselsdag. Det er weekend, og børnene er hos deres far, så hun inviterer Michelle til at overnatte for første gang.

Da de er gået i seng, hamrer det pludselig på døren. Det er hendes eksmand, der vil ind. Gennem brevsprækken kan han se direkte ind i stuen, hvor Ela ligger i sin seng sammen med Michelle.

Synet af de to får ham til at eksplodere. Han råber og skriger. Sparker så hårdt på døren, at de er bange for, at den skal gå i stykker. Ela ved ikke hvorfor, men til sidst lukker hun ham ind. Han farer ud i

køkkenet og famler i skuffen efter en kniv, mens han råber, at han vil slå dem begge ihjel. Men han finder ingen. De få knive, hun ejer, er alle i opvaskemaskinen.

»Så stod han bare der over for mig og råbte og skreg, at jeg var pervers og syg, og at han ville fortælle det til alle.«

Ela ser tænksomt frem for sig.

»Det var først der, at det gik op for ham, at jeg virkelig var lesbisk, og at det ikke bare handlede om sex. Han var meget nedladende, og jeg blev meget bange for, hvad han ville sige, og hvad folk ville tænke.«

Til sidst går han. Men klokken 7.00 dukker han op igen. Denne gang åbner Ela ikke døren. I stedet ringer hun til politiet, der følger eksmanden hjem.

Børnene

Aftenen efter sætter Ela sig ned med deres søn og to døtre. Hun kan mærke, at hun bliver nødt til at fortælle dem, hvordan det hænger sammen med hende og Michelle. De tager det alle tre pænt, men Ela har også altid opdraget dem til at have et åbent sind - måske fordi hun har regnet med, at hun en dag skulle tage denne snak med sine børn. Kort efter skriver Elas ældste datter i et brev til hende:

»Elsker dig vildt mor! Jeg er utrolig stolt og glad over, at du tør fortælle, du er lesbisk, og er ligeglåd med andres meninger!«

Tiden efter bliver det nødvendigt både for Ela og børnene at huske hinanden på at være ligeglåde med, hvad andre synes.

For hendes eksmand holder sit løfte. Langsomt spredes rygten om Elas homoseksualitet blandt naboer og venner. Især i opgangen, hvor de fleste er tyrkere lige som hende selv, bliver det svært.

»Min underbo sagde til mig, at jeg ikke var egnet til at være hendes nabo.«

Ela sukker.

»Hun sagde, at hun ikke ville have en lesbisk kvinde boende ovenpå, og at hun nok skulle sørge for at få mig smidt ud. Hun kaldte mig beskidt og syg i hovedet. De andre har spyttet efter mig, når de er gået forbi mig og sparket på min dør. Børnene er blevet mobbet. Det blev et meget ubehageligt sted at bo, men det er lidt bedre nu, efter at boligselskabet har været ude at snakke med hende.«

Ela har dog på fornemmelsen, at hendes eksmand også bliver ramt af sladder. For nylig flyttede han tilbage til Tyrkiet med sin nye kone. Ela tror, at han ikke længere kunne holde til beskyldningerne om ikke at være en rigtig mand, når hans ekskone er stukket af med en kvinde.

Begyndelse

Askebægeret er fyldt til randen, selv om det allerede har været tømt én gang. Ela tænder den sidste cigaret og krøller den tomme pakke sammen.

Persiennerne i Michelles lille etværelses lejlighed er rullet op, solen titter ind og oplyser rummet. Michelle kigger kærligt på Ela og siger, at der er en verden til forskel fra den utrygge, lille pige, der første gang besøgte hende, til den modige, åbne kvinde, der sidder overfor hende nu. Ela har besluttet sig for, at hun ikke længere vil være bange for, om nogen kigger ind.

»For danskerne er det helt normalt, at naboen er homoseksuel, men nu er det på tide, at muslimerne også ser sandheden i øjnene og accepterer det. Men så længe vi gemmer os bag gardiner, så er tanken meget fjern. Jeg er ikke syg, jeg har bare valgt at leve sammen med en kvinde i stedet for en mand. Derfor går Michelle og jeg også med hinanden i hånden på gaden i Roskilde nu. De skal vide, at vi ikke skammer os. Jeg har holdt det skjult i 33 år. Nu er det slut.«

Ela har lige været i Tyrkiet for at besøge sine to yngre brødre. Sine forældre har hun ikke haft kontakt til i flere år. Hun har svært ved at tilgive, at de tvang hende til at gifte sig og opgive skolen. Hun tror, at rygterne om, at hun lever som homoseksuel, også har nået dem. En dag vil hun snakke med dem om det hele - men hun er ikke klar endnu.

»Begge mine yngre brødre og deres koner ved, at jeg er lesbisk. Og de har accepteret det. Min ene bror har sagt: Lad os ikke snakke om det. Jeg elsker dig, som du er. At blive accepteret føles simpelthen så godt. Jeg har ikke fortalt det til min storebror endnu, men jeg tror, at han med tiden vil kunne acceptere det. Min storesøster kommer aldrig til det, det har jeg lært at affinde mig med.«

Netværk

Ela understreger, at det er meget vigtigt for hende, at der bliver opbygget et netværk for homoseksuelle indvandrere. Især er det vigtigt for hende, at de, der ikke er nået så langt som hende, selv finder ud af, at der er et sted, de kan gå hen. At der er en mulighed.

»Jeg vil gerne stå frem og tale med andre homoseksuelle tyrkere, for jeg ved, at de er der, men hvor? Jeg har chattet med tyrkiske bøsser på nettet. De er gift og har børn, deres ægteskab er tvunget, de har ikke lyst til deres koner, men deres familier forventer nogle børnebørn, så de lukker bare øjrene og fantaserer om en mand. Præcis som jeg gjorde. Men hvorfor skal man lide så meget?«

Ela lægger ikke skjul på, at fortiden stadig gør ondt. Og at det gør ondt, når naboerne hvisker bag hendes ryg. Værst er det for hende, når det går ud over børnene.

Men hun er også begyndt at nyde sit liv. Fremtiden tegner lysere, synes hun. Ela og Michelle drømmer om at flytte sammen, og købe et hus på landet.

Hun viser billeder af børnene og Michelle, der leger sammen. Lige nu glæder de sig til sommer, hvor de alle sammen er inviteret til Bornholm i sommerhus med Michelles familie.

Smilet når for alvor Elas øjne. Hun er glad.

»Jeg har selvtillid. Jeg ved, hvem jeg er, og hvad jeg er, og endelig kan jeg vise det frem. Det betyder utrolig meget for ens personlighed. Jeg kan tale om det i timevis, men det kan ikke beskrives - jeg har det simpelthen vidunderligt.«

indblik@jp.dk

Vedtægter for
Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske,
Forbundet af 1948,
Københavnsafdelingen

Kapitel 1

Navn, hjemsted, formål og struktur

§ 1.

Stk. 1. Foreningens navn er "Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, Forbundet af 1948, Københavnsafdelingen" – i daglig tale "LBL-København".

Stk. 2. Afdelingens hjemsted er København.

Stk. 3. Københavnsafdelingen er en afdeling af "Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske, Forbundet af 1948".

§ 2.

Stk. 1. Afdelingens formål er at arbejde for bøssers, lesbiskes og biseksuelles politiske, sociale, kulturelle og arbejdsmarkedsmæssige ligestilling på alle niveauer i samfundet.

Stk. 2. Afdelingen medvirker til at realisere målene i Landsforeningens arbejds- og principprogram.

§ 3.

Stk. 1. Som medlem af foreningen kan optages bøsser, lesbiske, biseksuelle og andre, som sympatiserer med foreningens formål.

Stk. 2. Medlemskab af Københavnsafdelingen opnås ved indbetaling af kontingent til denne. Medlemskab er hemmeligt, og fortegnelse over medlemmerne er ikke tilgængelig for andre end afdelingsbestyrelsen og en af denne hertil bemyndiget medarbejder samt eventuelle bemyndigede revisorer, IT-folk eller andre med specifikt behov for adgang.

Stk. 3. Alle bestyrelsesmøder og andre møder i afdelingen er, bortset fra ved behandling af personsager, åbne for afdelingens medlemmer, som endvidere bortset fra personsager har adgang til afdelingens arkiver, bogholderi og regnskabsmateriale.

Stk. 4. Intet landsledelsesmedlem eller afdelingsbestyrelsesmedlem kan beklæde lønnede hverv i afdelingen.

Stk. 5. Afdelingsbestyrelsen er ulønnet.

Kapitel 2

Generalforsamlingen

§ 4.

Stk. 1.

Ordinær generalforsamling afholdes hvert år i september måned med følgende dagsorden:

1. Valg af dirigent, referenter og stemmetællere.
2. Afdelingsbestyrelsens beretning.
3. Godkendelse af afdelingens regnskab.
4. Indkomne forslag.
5. Fastsættelse af afdelingskontingent og godkendelse af afdelingens budget.
6. Valg af afdelingsbestyrelsen.
7. Valg af suppleanter.
8. Valg af afdelingsrevisor.
9. Opstilling af kandidater til landsledelsen.
10. Eventuelt.

Stk. 2. Tid og sted for ordinær generalforsamling samt angivelse af sidste frist for indgivelse af forslag bekendtgøres til hvert enkelt medlem med mindst 6 ugers varsel. Forslag, der ønskes behandlet på den ordinære generalforsamling, skal være afdelingsbestyrelsen i hænde senest 4 uger før generalforsamlingen.

Stk. 3. Indkaldelse til ordinær generalforsamling sker skriftligt til hver enkelt medlem med mindst 14 dages varsel og skal være bilagt indkomne forslag, beretning, budget og regnskab.

§ 5.

Stk. 1. Ekstraordinær generalforsamling afholdes, når et flertal af afdelingsbestyrelsens medlemmer ønsker det, eller når mindst 50 medlemmer skriftligt fremsætter krav herom til afdelingsbestyrelsen ledsaget af en motiveret dagsorden for den ekstraordinære generalforsamling.

Stk. 2. Ekstraordinær generalforsamling afholdes senest 5 uger efter modtagelsen af begæringen. Indkaldelse sker skriftligt til hvert enkelt medlem med mindst 14 dages varsel og skal være vedlagt den motiverede dagsorden.

§ 6.

Stk. 1. En generalforsamling er beslutningsdygtig uanset de fremmødtes antal. Stemmeret har ethvert medlem, som inden generalforsamlingen begynder har indbetalt kontingent til afdelingen. Stemmeret kan kun udøves ved personligt fremmøde.

Stk. 2. Til beslutninger kræves almindeligt stemmeflertal, til vedtægtsændringer dog 2/3 majoritet af de tilstedeværende stemmeberettigede medlemmer.

Stk. 3. Skriftlig afstemning skal finde sted, når mindst 3 medlemmer forlanger det.

Kapitel 3

Afdelingsbestyrelsen

§ 7.

Stk. 1. Afdelingen ledes af en bestyrelse på mindst 6 og højst 8 medlemmer.

Stk. 2. Afdelingsbestyrelsen er ligeligt kønskvoteret, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. På generalforsamlingen vælges formanden først og særskilt, hvis denne er på valg det pågældende år. Dernæst vælges de øvrige medlemmer under hensyntagen til formandens køn, således at afdelingsbestyrelsen i alt omfatter lige mange mænd og kvinder, jf. dog stk. 4: Først vælges de kvindelige medlemmer, derefter mandlige medlemmer. Ved hver afstemning har hvert tilstedeværende medlem ligeså mange stemmer, som der skal vælges bestyrelsesmedlemmer i den pågældende valggruppe. Hvert medlem kan højst afgive én stemme på hver kandidat.

Stk. 4. Hvis der ikke opstilles det fornødne antal kandidater af et køn, overgår de resterende pladser til det andet køn.

Stk. 5. Hvis formanden afgår i valgperioden, vælger afdelingsbestyrelsen blandt sine medlemmer en ny formand indtil førstkommende generalforsamling.

Stk. 6.

Der kan vælges to suppleanter af forskelligt køn på generalforsamlingen, dog jf. stk. 4. Såfremt et medlem af bestyrelsen udtræder, indtræder suppleanterne i den valgte rækkefølge, dog så kvoteringen jf. stk. 2 så vidt muligt opretholdes.

Stk. 7.

Alle valg, bortset fra valg til suppleanter, er for en 2-årig periode, således at halvdelen af bestyrelsen er på valg hvert år.

Afdelingsbestyrelsens arbejde

§ 8.

Stk. 1. Afdelingsbestyrelsen konstituerer sig med kasserer og næstformand.

Stk. 2. Afdelingsbestyrelsen er ansvarlig for afdelingens aktiviteter, for forbindelsen mellem afdelingen og landsledelsen og for opkrævning af det fastsatte kontingent.

Stk. 3. Afdelingsbestyrelsen kan i specielle tilfælde bevilge kontingentfrihed efter regler fastsat af landsledelsen.

Stk. 4. Afdelingsbestyrelsen skal påse, at alle aktive i foreningen er medlem af Landsforeningen.

§ 9.

Stk. 1. Afdelingsbestyrelsen er beslutningsdygtig, når mere end halvdelen af dens medlemmer er tilstede. Til beslutninger kræves stemmeflertal. Stemmeret kan kun udøves ved personligt fremmøde.

§ 10.

Stk. 1. Afdelingen tegnes i retsforhold af to medlemmer af bestyrelsen i forening, hvoraf den ene skal være formanden.

Stk. 2. Afdelingsbestyrelsen kan meddele prokura, som aldrig kan være eneprokura.

Stk. 3. Enhver udbetaling skal godkendes af et af de hertil udpegede medlemmer af afdelingsbestyrelsen.

§ 11.

Stk. 1. Afdelingsbestyrelsen afholder medlemsmøde, når den finder anledning hertil, eller når mindst 15 medlemmer skriftligt anmoder herom. Medlemsmødet indkaldes skriftligt med mindst 8 dages varsel bilagt indkomne forslag til dagsordenen.

§ 12.

Stk. 1. Til varetagelse af særlige opgaver kan der dannes aktivitetsgrupper. Sådanne grupper godkendes af afdelingsbestyrelsen. Hver gruppe har pligt til at udpege en kontaktperson til bestyrelsen samt en stedfortræder for denne.

Kapitel 4

Økonomi

§ 13.

Stk. 1. Medlemskontingentet består af to dele: Et beløb, som fastsættes af landsmødet for "Landsforeningen for bøsser og lesbiske, Forbundet af 1948", samt et beløb som Københavnsafdelingen fastsætter på den ordinære generalforsamling.

Stk. 2. Kontingentperioden er 6 eller 12 måneder.

Stk. 3. Bestyrelsen er ansvarlig for afdelingens regnskab og budget, der skal godkendes på den ordinære generalforsamling.

Stk. 4. Bestyrelsen er ansvarlig for opkrævning af det fastsatte kontingent.

Stk. 5. Københavnsafdelingen overfører hver måned den af landsmødet i Landsforeningen fastsatte del af kontingentet til Landsforeningen. Afregningen sker senest den 10. i den efterfølgende måned.

Stk. 6. Københavnsafdelingens øvrige indtægter tilfalder i sin helhed afdelingen.

Stk. 7. Københavnsafdelingens samlede indtægter og udgifter indgår i Landsforeningens samlede regnskab.

Stk. 8. Regnskabsåret er kalenderåret.

Stk. 9. Københavnsafdelingens regnskab revideres sammen med alle øvrige regnskaber i Landsforeningen af en af landsmødet valgt statsautoriseret eller registreret revisor.

Stk. 10. Den af generalforsamlingen valgte afdelingsrevisor tilser løbende Københavnsafdelingens regnskab. Afdelingsrevisoren har pligt til at foretage mindst et uanmeldt kasseeftersyn årligt i Københavnsafdelingen med skriftlig afrapportering til såvel afdelingsbestyrelsen som til Landsforeningens revisor.

Stk. 11. Kontant kassebeholdning må ikke overstige et af afdelingsbestyrelsen fastsat beløb.

Kapitel 5

Eksklusion, opløsning m.v.

§ 14.

Stk. 1. Medlemmer, der virker til skade for "Landsforeningen for bøsser og lesbiske, Forbundet af 1948", kan ekskluderes på landsmødet med 2/3 majoritet, såfremt sagen er optaget på dagsordenen.

Stk. 2. Medlemmet skal have lejlighed til at fremføre sine synspunkter.

§ 15.

Stk. 1. Afdelingen kan kun opløses, såfremt der ved skriftlig afstemning blandt alle medlemmer er 4/5 majoritet af de afgivne stemmer herfor.

Stk. 2. Ved opløsning tilfalder afdelingens midler Landsforeningen.

Vedtaget på afdelingens ordinære generalforsamling den 21. september 2005.

Projektbeskrivelse

Din kultur, min kultur, vores kultur

Introduktion/resumé

I gruppen af homoseksuelle med etnisk minoritetsbaggrund befinder sig mennesker i særligt sårbare positioner, som ikke har ressourcer til at løse deres problemer i forhold til seksuel identitet og etnisk baggrund. Landsforeningen for bøsser og lesbiske i København har det seneste år med støtte fra Københavns Kommune arbejdet aktivt på området. Foreningen har kontakt til flere unge som i dag lever et dobbeltliv, ligesom foreningen har kontakt til flere unge, hvis åbne seksualitet har ført til, at de er blevet helt eller delvis udstødt fra deres familie. Flere lider under følelsen af at have modstridende identiteter, d.v.s. en kulturel, religiøs eller social baggrund som "fordømmer" en homoseksuel identitet eller livsform. Mange kæmper derfor med følelser af isolation, ensomhed, at være splittet mellem to kulturer, skam, skyldfølelse, savn af familie og selvmordstanker.

Landsforeningen har valgt en flersidig strategi i sit arbejde. Dels er der fokuseret på initiativer, der direkte involverer unge etniske minoriteter i foreningsarbejde og skaber tilbud til de unge. Med udgangspunkt i de unges egne ressourcer er der etableret en social og kreativ gruppe "Salon Oriental", som mødes på egne præmisser, og der er nedsat en frivillig styregruppe til at videreudvikle projektet i Salon Oriental i samarbejde med en ansat projektmedarbejder.

Dels har Landsforeningen udført en interviewundersøgelse "Københavnerviv" blandt målgruppen og dermed sikret, at der endelig findes tilgængelig viden om danske forhold og målgruppens behov. Endvidere har Landsforeningen styrket projektet ved at udvikle hjemmesiden SalonOriental.dk, som etablerer en effektiv kommunikationskanal til målgruppen. Og endelig er der arbejdet med at skabe netværk til andre organisationer, institutioner og projekter på mange niveauer med henblik på at øge bevidstheden om disse problemstillinger samt udbrede de erfaringer, der er opnået i projektet.

Landsforeningen ønsker i samarbejde med Københavns Kommune at fastholde og udvikle aktiviteter, der direkte involverer de unge selv. Landsforeningen er af den overbevisning at ved at tage udgangspunkt i de unges egne ressourcer, skaber vi det bedste fundament for at udvikle projektet og styrker samtidig de unge med bl.a. et netværk – et fælles forum, hvor de kan mødes, udveksle erfaringer og støtte hinanden i at løse problemer. Kobler vi dette sammen med den rette støtte og rådgivning, kan man imødegå meget af den sårbarhed og ensomhed, som de unge føler. Efter princippet om empowerment finder Landsforeningen det vigtigt, at målgruppen selv engagerer sig i projektet, som det er sket i den forløbne periode.

Således opererer projektet med forskellige brikker, som foreningen på et overordnet strukturelt plan mener er nødvendigt for at kunne mainstreame denne problematik i det generelle integrationsarbejde.

Formål:

- At fortsat involvere og skabe tilbud for unge homoseksuelle af anden etnisk herkomst end dansk med modstridende identiteter, dvs. en kulturel, religiøs eller social baggrund, som er i konflikt med en homoseksuel / biseksuel identitet eller livsform.
- At udføre en holdningsbearbejdende indsats både blandt minoritetsetniske homo- og biseksuelle, deres familier, samt i det omgivende samfund i øvrigt.
- Med udgangspunkt i de unges egne ressourcer: at skabe et frirum hvor homoer med minoritetsetnisk baggrund kan udtrykke sig, skabe netværk, samt søge information og rådgivning.

Målgruppe

Den primære målgruppe er homoseksuelle med etnisk minoritetsbaggrund. Den sekundære målgruppe er forældre, familie og venner og omgivende samfund i øvrigt, som kan have gavn af at få en øget indsigt i og forståelse for, hvad det vil sige at være homoseksuel med etnisk minoritetsbaggrund.

Der kan ikke siges noget specifikt om antal, men det antages almindeligvis, at i størrelsesordenen 10 % af befolkningen er homo- eller biseksuel. Antallet af indvandrere og efterkommere i Danmark var pr. 1. januar 2003 ca. 430.000, og hvis der benyttes samme procentfordeling, kan der skønnes at være i størrelsesordenen 40.000 homo- og bi-seksuelle indvandrere og efterkommere i Danmark, herunder en stor andel bosat i Københavns kommune. Sådanne overslag skal naturligvis tages med forbehold. I Københavns kommunes folkeskoler udgør elever med minoritetsetnisk baggrund ca. 30 procent af samtlige elever.¹

Der hersker derfor ingen tvivl om tilstedeværelsen af homoseksuelle med etnisk minoritetsbaggrund i det danske samfund og et behov for en oplysende indsats blandt denne målgruppe, dets familier og miljøer.

Projektindhold

Følgende aktiviteter beskrives:

- Netværks-, kontakt- og tryghedsskabende initiativer
- Understøttelse af initiativer
- Uddannelse og seminarer
- Produktion og distribution af oplysende materiale
- Annoncering
- Bog til undervisningsbrug
- International erfaringsudveksling
- Organisatoriske rammer og samarbejdsparter
- Konklusion

¹ <http://www.tspreg.dk/dk/> statistikken er fra 1. marts 2004

Netværks-, kontakt- og tryghedsskabende initiativer:

Salon Oriental er resultatet af netværksinitiativerne i projektet i Landsforeningen for bøsser og lesbiske. De involverede unge har navngivet den minoritetsetniske ungdomsgruppe "Salon Oriental", og denne gruppe er netop påbegyndt at afholde sociale arrangementer i det homoseksuelle miljø.

Salon Oriental beskriver sig selv således:

Salon Oriental er til for mænd og kvinder med etnisk minoritetsbaggrund som oplever forelskelse, seksualitet og tiltrækning til det samme køn.

Salon Orientals vision er at skabe et flerkulturelt fællesskab, der afspejler mangfoldighed og bidrager til et fordomsfrit homoseksuelt miljø. Dette gør vi blandt andet ved at bruge vores ressourcer på at afholde sociale arrangementer.

Salon Orientals arrangementer arrangeres af dem, som involverer sig, og derfor kan du sætte dit præg på Salon Oriental. Kontakt os.

I 2005 har gruppen har indtil videre afholdt 6 arrangementer med stor succes. Til det seneste arrangement i oktober måned husede Salon oriental mere end 100 gæster fra vidt forskellige baggrunde og aldersgrupper. Der er nu tilkoblet en mailingliste til Salon Oriental på 75 personer, både etniske minoriteter og etniske danskere.

Landsforeningen konstaterer, at strategien om at afholde sociale arrangementer er et succesfuldt redskab til at nå og engagere målgruppen. Ud over at have det sjovt sammen har tilbuddet også en psykosocial effekt. De unge bruger hinanden til at tale om afklaring, erkendelse og følelser omkring at være homoseksuel og problemer i forhold til familie og sociale netværk. Salon Orientals arrangementer giver således de unge mulighed for at kombinere deres kulturbaggrund og seksualitet på en uproblematisk måde. Modsat vender de deres dobbelte identitet til noget positivt og formår at finde et fællesskab om noget, de alle synes er "fedt, sjovt, hyggeligt".

Da Salon Orientals arrangementer også er åbne for etniske danskere, benyttes dette forum også til et positivt og integrationsfremmende møde for alle parter. Fest, musik og dans er med til at nedbryde grænser imellem minoritet og majoritet og skaber fællesskab på tværs af kulturer. Projektet har også vist, at de to grupper har mange generaliserende fordomme om hinanden, og sådanne arrangementer er med til at rykke ved folks holdninger og skabe forståelse for hinandens forskelligheder og ligheder.

Styregruppe og aktivister

I 2005 er der arbejdet med at nedsætte en styregruppe til at videreudvikle projektet, og gruppen arbejder i øjeblikket med at udvikle struktur, retningslinier, en formålsparagraf og flere aktivister til projektet. Det er en stor mundfuld for den nuværende styregruppe, da størstedelen af medlemmerne i styregruppen ikke har nogen praktisk erfaring med foreningsarbejde. Indtil medlemmerne af styregruppen er blevet "klædt på til foreningsarbejde" vil en overordnet styring i 2006 fra en projektmedarbejder være nødvendig (jf. senere afsnit understøttelse af initiativer)

Nye netværkstiltag**Habibi's Lounge – et socialt afslappet forum**

"Habibi's Lounge" er det seneste netværkstiltag fra Salon Orientals side. I samarbejde med projektmedarbejderen forsøger Salon Oriental at udvikle dette til et fast månedligt arrangement.

Den første onsdag i måneden er der caféaften (Habibis Lounge), hvor det er muligt at møde andre på en stille og rolig måde. Målgruppen er de personer, der ikke er til store fester, men som foretrækker det stilfærdige møde, hvor man kan snakke bedre sammen. Til den første caféaften i september dukkede 25-30 mennesker op. Cafeaftenen starter typisk kl. 18.00. Tidsrummet er valgt med henblik på at højne mulighederne for at fremme integrationen af lesbiske minoritetskvinder i det homoseksuelle miljø i København. Nogle yngre lesbiske minoritetskvinder kæmper med restriktioner fra forældre hjemmefra, og det er ikke velset for dem at gå ud fredag eller lørdag aften, hvor Salon Oriental typisk afholder sine fester.

Chai-Chat - samtale/terapi gruppe

Chai-chat er et andet nyt netværkstiltag fra Salon Orientals side. Det er en form for samtale/terapi gruppe, hvor 4-5 unge mødes en gang om måneden og taler om generelle problemer og bekymringer i forhold til at være homoseksuel, forholdet til deres familie og søskende, om at leve et dobbeltliv osv. På nuværende tidspunkt har gruppen mødtes to gange.

Det er hensigten at samtale/terapi gruppen i 2006 skal tilkobles en professionel psykolog, da de problemer, som kommer frem, ofte har en alvorlig karakter såsom seksuelt misbrug, fysisk og især psykisk vold. Det er ikke problemer som en frivillig rådgivning kan håndtere.

Understøttelse af initiativer/projektmedarbejder

Landsforeningen vurderer, at det fortsat er nødvendigt at støtte Salon Orientals styregruppe med en ressourceperson i form af en projektmedarbejder, som kan hjælpe med en overordnet styring af ovenstående aktiviteter. Gruppen omkring Salon Oriental er meget engageret og aktiv, men der er stadig tale om en ung aktivitet, og gruppen har en begrænset organisationserfaring. Det er Landsforeningens bekymring, at "slippes" den centrale koordinering af aktiviteterne i Salon Oriental, risikerer man, at det netværk, som er under udvikling og opbygning, blive destabiliseret. Det kan føre til, at styregruppens engagement og motivation til at deltage i foreningens arbejde kan dale, og Konsekvensen heraf kan være, at foreningens nu synlige sociale tilbud vil ophøre med at eksistere.

Projektmedarbejderen planlægger også i 2006 at spille en aktiv rolle som samarbejds- og sparringspartner, særligt i forhold til researchfasen på en bog til undervisningsbrug i folkeskolen. (jfr. senere afsnit). Projektmedarbejderen vil kunne benytte det faglige og personlige netværk, der er oparbejdet i løbet af forrige projektperiode, særligt med henblik på at finde relevante informanter. Desuden er det meningen at de unge, som er interesseret fra Salon Oriental, kan fungere naturligt som en følgegruppe.

Det er vores hensigt, at videreføre det opsøgende arbejde og skabe netværk til andre organisationer, institutioner og projekter, samt finde "homovenlige" fortalere - ambassadører - som kan tage diskussionen i indvandremiljøerne.

Synlighed i medierne er også en opgave som hidtil har ligget hos projektmedarbejderen (se vedlagte annonce fra Jyllandsposten og Weekend Avisen). Denne kontakt til pressen vil fortsat være et prioriteringsområde i 2006.

Følgende opgaver skal varetages af projektmedarbejderen i 2006: Projektudvikling, fortsat koordinering og støtte til styregruppen, opsøgende arbejde og formidling af projektet, networking. Der vil blive lagt et særligt fokus på køn og involvering af flere kvindelige aktivister og brugere.

Det er vores klare overbevisning at det igangsatte og relevante arbejde kræver en fortsat målrettet og kontinuerlig indsats udført af professionel arbejdskraft, både inden og udenfor den normale arbejdstid. Da dette er et meget komplekst og sårbart arbejdsområde er det ikke en opgave, som kan varetages af alene frivillig arbejdskraft. Eftersom projektets tilbudet bliver

mere synligt i samfundet vil Landsforeningen også forvente et større antal henvendelser fra etniske minoriteter.

Dette betyder også at projektmedarbejderens fortsatte opgave vil være at sikre at der skabes den fornødne viden i Landsforeningen, således at Landsforeningen kan tilbyde den til enhver tid relevante støtte og rådgivning.

Uddannelse og seminarer

Landsforeningen for bøsser og lesbiske finder det vigtigt, at integrationen af Salon Oriental og øvrige projektaktiviteter i foreningen styrkes. Dette bør ske dels ved uddannelse af styregruppen, dels ved aktiviteter på tværs af Salon Oriental og resten af Landsforeningen. Til uddannelse af styregruppen tænkes benyttet kurser og/eller konsulentstøtte fra f.eks. DUF eller Center for Frivilligt Socialt Arbejde. Deltagerne i disse aktiviteter vil være styregruppens 6 medlemmer.

Formålet med et tværgående aktiviteter i foreningen er at integrere Salon Oriental yderligere. Dette betyder i høj grad også, at resten af foreningen skal kende og inkludere denne. En sådan integration er vigtig for at sikre, at Salon Oriental ikke kommer til at fremstå som et eksotisk vedhæng til foreningen men som en fuldbyrdig del. Yderligere er dette et skridt på vejen til en bedre integration i det homoseksuelle miljø i almindelighed. Det er vores erfaring, jfr. f.eks. Københavnerliv, at mange homoseksuelle med etnisk minoritetsbaggrund har følt deres etnicitet seksualiseret. Dette giver selvsagt dårlig integration og risikerer at give dårligt selvværd m.v. hos de, der oplever at blive gjort til seksualobjekter. Derfor er det vigtigt, at Salon Oriental ikke bliver en isoleret planet, et parallelt miljø, men at den bliver en del af et mangfoldigt homomiljø.

Som et eksempel på en tværgående aktivitet ønsker vi at afholde et tværkulturelt seminar for alle aktivister, både fra Salon Oriental og fra Landsforeningen i øvrigt.

Produktion og distribution af oplysningsmateriale

Landsforeningen ønsker i 2006 at bruge ressourcer på at øge kendskabet til målgruppens problemstillinger og Landsforeningens tilbud. Ved at distribuere rapporten Københavnerliv til rådgivninger for unge, socialrådgivere, skoler, ungdomsklubber, biblioteker i Københavns kommune samt andre projekter og organisationer som Kvinderådet, Røde Kors og VeryWe under Dansk Flygtningehjælp, vil vi arbejde for at forbedre de danske myndigheder og andre institutioners kompetence til at forstå de særlige problemstillinger, som gør sig gældende for målgruppen.

Projektmedarbejderen ønsker også i samarbejde med Salon Orientals styregruppe at lancere Salon Orientals hjemmeside www.salonoriental.dk ved hjælp af postkort, flyers el.lign. til distribuering i det homoseksuelle miljø, samt på skoler, i ungdomsklubber og andre relevante steder.

Annoncering

Det er oplagt, at Salon oriental skal annoncere sine tilbud i det homoseksuelle miljø, og hvor det ellers er relevant. Der vil lægges vægt på internettet som et effektivt annonceringssted, da vi ved, at mange fra målgruppen benytter internettet som et middel til at komme i kontakt med andre.

Bog til undervisningsbrug

Det er Landsforeningens opfattelse, at der mangler værktøjer til at belyse og diskutere problemstillinger omkring seksualitet og minoritetsetniske unge. Derfor ser foreningen et væsentligt behov for at udarbejde et undervisningsmateriale, hvor det danske

samfunds grundlæggende værdier og normer er til debat, og hvor stigmatisering og tabuendes til dialog og udvikling - både på et generelt niveau og blandt de unge selv. Der er tale om en integrationsfremmende holdningsbearbejdelse, som det er frugtbart at påbegynde nu, Landsforeningen fik i 2005 bevilget 43.177 kr fra Københavns Kommunes "Pulje til Integrationsfremmende tiltag" som tilskud til udarbejdelse af undervisningsmateriale og har efterfølgende i samarbejde med Center for Integration søgt Egmontfonden for yderligere støtte til projektet.

International erfaringsudveksling

Projektmedarbejderen deltog ved en 2-dags nordisk konference "Honored to Silence, Honored to Death" i oktober måned 2004 i Stockholm om æresrelateret vold mod homoseksuelle i den nordiske region. Her blev projektets rapport "Københavnervliv," erfaringer og resultater fremlagt og synspunkter udvekslet.

For at drage nytte af hinandens erfaringer har vi i samarbejde med vores skandinaviske samarbejdspartnere startet et Nordisk Netværk for erfaringsudveksling for personer, som arbejder på området med homoseksuelle med etnisk minoritetsbaggrund. Det består af repræsentanter fra Norge (se www.skeivverden.no), Sverige og Danmark. Det første nordiske netværksmøde fandt sted i København 20.-22. januar 2005. Med en fortsættelse af projektet ønsker vi at videreudvikle det påbegyndte samarbejde og afholde et nordisk seminar for vores skandinaviske samarbejdspartnere.

Salon Oriental og Københavns Kommune stod på helt bar bund, ved opstarten af indsatsen overfor minoritetsetniske homoseksuelle. Initiativerne omkring Salon Oriental har været enestående, dels fordi tilsvarende tilbud ikke tidligere er set i Danmark, dels fordi de set med internationale briller er grebet an på en resultatorienteret måde med fokus på inddragelse af målgruppen. Også i en række af vores nabolande, har man imidlertid mangeårige erfaringer med tilsvarende projekter, og disse erfaringer finder vi det betimeligt at forsøge at trække til vores arbejde, og implementere erfaringerne hvor det vil være konstruktivt og fremadrettet. Vi er samtidig af den opfattelse, at hvis vi kan præsentere Salon Orientals brugere for andres erfaringer og ideer, kan det i sig selv, give grobund for yderligere udvikling og forankring af Salon Oriental blandt brugerne og dermed bidrage til yderligere forankring af tilbudet og i sidste ende synliggøre Københavns Kommunes unikke indsats og engagement.

Studietur London/Berlin

Det vurderes, at det vil være yderst værdifuldt for styregruppen i Salon Oriental at tage på studietur til andre europæiske storbyer med større populationer af etniske minoriteter, hvor der findes etablerede og erfarne projekter for homoseksuelle med etnisk minoritetsbaggrund. Som eksempler kan nævnes Miles i Berlin eller Naz i London.

Forældregruppenetværk

Der er en fremtidig vision i Salon Oriental om at oprette en særlig forældregruppe og involvere forældre med etnisk minoritetsbaggrund i projektet. I England eksisterer netværket "Families and Friends of lesbians and gays, UK parents network" som også inkluderer etniske minoritetsfamilier. Det har derfor også været debatteret i styregruppen at man på en evt. studietur ville besøge dette netværk og høre deres erfaringer på området. Læs mere www.fflag.org.uk

Samarbejdsparter og organisatoriske rammer

Salon Oriental deltog ved flere debat-arrangementer i 2005, bl.a. Salaam.dk Flerkulturel Filmfestival og *Copenhagen "Gay and Lesbian filmfestival."* Til "Copenhagen Gay and Lesbian filmfestival" i oktober måned deltog et medlem af styregruppen i en paneldebat om religion og homoseksualitet. Salon Oriental bliver ofte inviteret til at deltage ved sådanne arrangementer,

og det er en god mulighed for at skabe synlighed omkring gruppens arbejde og netværke med andre projekter og enkeltpersoner.

I 2006 vil Salon Oriental gerne tage værtsrollen på sig og arrangere en filmaften med efterfølgende debat.

Pan danseforening

At Salon Oriental er med til at udvikle og sætte deres præg på homomiljøet fremgår bl.a. af vores samarbejde med Pan Dans (- en sportsforening for homoseksuelle, se www.pandans.dk). I december 2005 inviterer Salon Oriental og Pan Dans til en fælles danseaften, hvor man mikser traditionel standarddans med arabisk mavedans.

Landsforeningen har desuden indgået et samarbejde med StopAids, Aids-linien Mangfoldigt.dk om afholdelse af en temadag: "Hvordan tackler vi seksualitet på tværs af kulturer - metoder til involvering og formidling". Det er vores fortsatte erfaring, at formidling om seksualitet til etniske minoriteter er et svært felt. På temadagen skal de inviterede oplægsholdere bidrage med konkrete metoder og løsningsmodeller til, hvordan man kan involvere etniske minoriteter i sit arbejde og lave oplysnings- og forebyggende arbejde i forhold til etniske minoriteter, når emnet er af seksuel karakter (HIV, seksuel adfærd, seksuelle overgreb, seksualitetsspørgsmål, m.m.). Projektmedarbejder fremlægger på denne temadag projektets erfaringer.

Landsforeningen har desuden modtaget en invitation fra foreningerne Inklusion, Mangfoldigt.dk og Akelin til at indgå i et fast netværkssamarbejde i mangfoldighedens tegn på tværs af aktører, der arbejder med integration og mangfoldighed. Kontakt til sådanne organisationer giver Landsforeningen adgang til en stor og værdifuld berøringsflade til de etniske miljøer og til deres aktører. Den type netværksaktivitet er meget krævende, men de gennemførte aktiviteter giver en solid basis for det videre projektarbejde.

Projektet udføres i regi af Landsforeningens for bøsser og lesbiske, Københavnsafdelingen, Teglgårdsstræde 13, 1452 København K.

Konklusion

Med en forankring af projektet, sikrer Landsforeningen at der findes et forum, hvori minoritetsetniske unge bøsser og lesbiske kan mødes og tale med hinanden, udveksle erfaringer, løse problemer og have almindeligt socialt samvær.

De fleste unge føler den dobbelte minoritetsstatus - som etnisk og som homoseksuel - meget markant, særligt i kombination med det også at være ung. Med netværket imødegår vi de unges ensomhed og sårbarhed og tilbyder dem et tilhørsforhold i det danske samfund.

De unge har brug for et netværk der kan støtte dem i deres udvikling - en opgave der kan være meget svær når man som etnisk ung i mange tilfælde føler sig i klemme mellem modernitet og traditioner. Landsforeningen er af den overbevisning, at ved at styrke de unge med et netværk og deres mulighed for at danne sig en helstøbt identitet, bliver de også de bedste til at varetage den oplysningsindsats der er nødvendig i forhold til deres egne forældre og familie. Det vil også blive lettere for den unge at stå ved egne valg omkring pardannelse.

På den måde vil Landsforeningen bidrage til at forebygge generationskonflikter, tvangsægteskaber, proformaægteskaber, hjemsendelse til genopdragelse i hjemland, som Landsforeningen også har set konkrete eksempler på.